Bevordering van therapietrouw in de huisartsenpraktijk

Haio: EMPSEN Emilie , KUL
Promotor: GOEDHUYS Jo , KUL
Praktijkopleider: BOUCKAERT Filip , GEYSKENS Marten , Tange Bart

Context: Cardiovasculaire aandoeningen zijn de voornaamste doodsoorzaak ter wereld. Desondanks het bestaan van verschillende medicamenteuze therapieën, blijft de morbiditeit en mortaliteit hoog. Dit komt mede door het feit dat therapieontrouw van cardiovasculaire medicatie een vaak voorkomend probleem is.

Onderzoeksvraag: In deze masterpaper wordt onderzocht hoe de therapietrouw van cardiovasculaire medicatie wordt beïnvloed en hoe we deze kunnen bevorderen bij patiënten in de huisartsenpraktijk. We gaan alsook onderzoek verrichten naar de ervaring van de geïnterviewden over de verschillende communicatievaardigheden van zowel de arts als patiënt op de therapietrouw.

Methode: Na een grondige literatuurstudie willen we een semigestructureerd interview opstellen. Deze interviews worden afgenomen bij patiënten in de huisartsenpraktijk en geanalyseerd volgens de grounded theory-methode. De resultaten worden na codering weergegeven volgens de vijf WHO-categorieën en een bijkomend addendum over communicatietechnieken.

Resultaten: Enkele belangrijke elementen die volgens de geïnterviewden een invloed hebben op de therapietrouw zijn de arts-patiëntrelatie, negatieve emoties van de patiënt, nevenwerkingen van de medicatie en een goede informatieverstrekking door de arts. Verschillende geïnterviewden hebben veel vertrouwen in hun arts en vinden dat ze niet de volledige inspraak in hun medicatiekeuze moeten hebben. Het bevragen van de therapietrouw vonden de meeste geïnterviewden niet vervelend, maar juist nuttig voor de bevordering van de inname van hun medicatie. Hieruit volgen de aanbevelingen dat de arts opvolgconsulten voorziet, een goede arts-patiënt relatie onderhoudt, mogelijke nevenwerkingen bespreekbaar maakt, peilt naar de emoties van de patiënt en actief de therapietrouw bevraagd. Andere aanbevelingen zijn te vinden in tabel 3 t.e.m. 8. Uit de bevraging bleek ook dat goede communicatietechnieken door de arts zoals samenvatten en herhalen van belang zijn voor de bevordering van de therapietrouw.

Conclusie: Verschillende interventies in de vijf WHO-categorieën blijken volgens onze studie efficiënt te zijn in de bevordering van de therapietrouw van cardiovasculaire medicatie in de huisartsenpraktijk. Elke geïnterviewde had zijn eigen bezorgdheden en moeilijkheden bij de inname van zijn of haar medicatie. Het is van belang als arts om deze obstakels voor therapietrouw actief te bevragen zodat hiervoor geschikte interventies gestart kunnen worden.